خبر

اکران همزمان آثار جشنواره فیلم فجر در کردستان

مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی کردستان از تشکیل شورای سیاستگذاری اکران همزمان فیلم‌های چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر در استان کردستان و انجام تدارکات لازم برای این کار خبر داد. علی‌اصغر دریایی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی کردستان ضمن اعلام این خبر گفت: امسال نیز همچون سال‌های قبل سازمان امور سینمایی و سمعی و بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، امکان اکران همه فیلم‌های راه‌یافته به بخش‌های مختلف چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر در استان کردستان را فراهم کرده است. اکران همزمان آثار جشنواره فیلم فجر در استان کردستان در سال‌های قبل با استقبال بی‌نظیری مواجه بوده است. دبیر شورای فرهنگ عمومی استان کردستان تصریح کرد: تاثیرگذاری تماشای فیلم در فرهنگ‌سازی و همچنین کاهش و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی، یکی از مهم‌ترین اهداف اکران همزمان آثار جشنواره فیلم فجر در استان است. بر این اساس امکان حضور مردم مناطق حاشیه شهر برای دیدن فیلم‌های این دوره از جشنواره را فراهم خواهیم کرد. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان عنوان کرد: فیلم‌های این دوره از جشنواره در دو سالن شماره ۱ و شماره ۲ پردیس سینمایی بهمن سنندج اکران خواهد شد. چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر همزمان با تهران در ۳۱ استان کشور برگزار می‌شود./ جام جم

زاویه دید

بررسی جشنواره فیلم فجر از نگاه سینماگران (۴)

سوژه نخ‌نمایی به نام تحریم جشنواره فیلم فجر

محمد علیزاده‌فرد
کارگردان

سینمای ایران در طول دهه‌های گذشته با همه کاستی‌ها، ناتوانی‌ها و فشارهای موجود توانسته جایگاه بین‌المللی معتبری را نسبت به گذشته از آن خود کند اما از نظر من جشنواره نوعی تیغ دولبه است. جشنواره‌ها فی‌النفسه جذاب هستند. به این دلیل که محفلی برای دورهمی‌های سالانه اهالی سینما هستند. هنرمندان باید در فضای کاری یکدیگر قرار بگیرند و در مورد آثار مختلف صحبت کنند. همین نقد و گفت‌وگو باعث ارتقای تولیدات سینمای ایران می‌شود اما هنرمندان نباید صرفا برای حضور در جشنواره‌ها، فیلم‌های به قول معروف جشنواره‌پسند بسازند. این جشنواره‌زدگی آفاتی به‌وجود می‌آورد که به کلیت سینمای ایران لطمه می‌زند. کمااین‌که بارها دیده‌ایم کارگردانان فیلم‌هایی می‌سازند که صرفا به مذاق فلان جشنواره داخلی یا خارجی خوش بیاید. چنین معضلی سینمای ایران را از مفهوم واقعی هنر دور می‌کند.

قطعا برگزاری جشنواره‌های گوناگون هنری برای حوزه فرهنگ و هنر کشور مفید است. جشنواره فجر، حقیقت، عمار، شهر و... هرکدام ویژگی و شاخصه‌های خود را دارند و قطعا اگر کارکرد مثبتی برای سینمای ایران نداشتند، در همان دوره‌های اول برگزاری حذف می‌شدند اما خوشبختانه جشنواره‌های موضوعی در کشور با شناسایی خلأهای موجود در جامعه، آثاری را در موضوعات موردنظر تولید کردند که بین مردم بسیار مقبول واقع شد.

بحث تحریم جشنواره فجر، موضوع نخ‌نمایی است که در سال‌های اخیر، بارها از سوی برخی جریان‌های مختلف عنوان شده است. برای امسال هم ناآرامی‌های اخیر بهانه‌ای شده که عده‌ای از سینماگران بیانیه‌هایی در تحریم جشنواره فجر منتشر کنند. در این بیانیه‌ها به هنرمندان فشار می‌آورند در فضای فعلی کشور کار نکنند. سؤال من اینجاست که مگر باقی مشاغل سر کارشان نمی‌روند؟ امروز وقتی به کوچه و خیابان می‌آیید چه تفاوتی با سال گذشته در همین روزها می‌بینید؟ بعد از این‌که التهابات اخیر فروکش کرد، چه فضای غیرمعمولی در سطح جامعه می‌بینید؟ آیا مهندس سرکارش نمی‌رود؟ کاسب مغازه‌اش را باز نمی‌کند؟ پزشک به بیمارستان نمی‌رود؟

امروز دیگر همه مردم در حال گذران زندگی معمول‌شان هستند. این در حالی است که مطلع هستم عمده سینمایی‌ها با گذراندن دوره کرونا، امروز در چه شرایط دردناکی زندگی را سپری می‌کنند اما چون هنرمندان در ویترین جامعه هستند به آنها فشار می‌آورند که نباید کار کنید که شرایط جامعه عادی جلوه داده نشود! مگر شرایط اجتماعی امروز ما غیرعادی است که هنرمندان با کار کردن‌شان آن را عادی جلوه دهند! اگر هم فضای جامعه ملتهب است، هنرمندی که واقعا به کشور و هموطنانش علاقه دارد باید بیشتر کار کند که شادابی در جامعه حاکم شود. هنرمند باید فضای جامعه را آرام کند نه این‌که در آتش بدمد. تحریم کردن و تعطیل کردن چه مشکلی را حل می‌کند؟ در همین حوزه فرهنگ و هنر چرا طیف‌های مختلف فکری با یکدیگر وارد گفت‌وگو نمی‌شوند؟

باید نظرات مختلف را شنید و استدلال آورد. اگر کسی فکر می‌کند که برحق است، پس نباید میدان را خالی کند. تا زمانی که راه گفت‌وگو باز است، تحریم معنایی ندارد، مگر این‌که کسی بخواهد به قول معروف قلدری کند. با این هدف که یا به حرفی که من می‌زنم، عمل می‌کنید یا من فلان جا نمی‌آیم. این روش دیگر در چارچوب دیالوگ قرار نمی‌گیرد و حالت مونولوگ به خود می‌گیرد. جالب است که افراد در فضای روشنفکری ادعای دموکراسی دارند اما معمولا وقتی وارد فضای مخالف می‌شوند، تاب و تحمل‌شان اندک می‌شود.

خبر

«الک بالدوین» دادگاهی می‌شود

الک بالدوین، بازیگر و تهیه‌کننده آمریکایی به دلیل تیراندازی مرگبار در صحنه فیلمبرداری فیلم «زنگار» با اتهام قتل غیرعمد مواجه است. هالینا هاچینز، فیلمبردار ۴۲ ساله در تاریخ ۲۱ اکتبر سال گذشته میلادی سر صحنه ساخت فیلم سینمایی زنگار با شلیک گلوله از سوی الک بالدوین، بازیگر اصلی فیلم به شدت مجروح شد، گرچه او بعدها اعلام کرد که اصلا ماشه را نکشیده است. در جریان این حادثه هاچینز از طریق هلی‌کوپتر به بیمارستان منتقل شد، اما در نهایت درگذشت و جوئل سوزاکارگردان فیلم نیز از ناحیه شانه مصدوم شد.

نگاهی به جشنواره‌های فجر در دهه ۷۰ با تفکر سازندگی و اصلاحات

سینما زیر تیغ جریان نفوذ

سعید مستغاثی
مستندساز و کارشناس سینما فرهنگ

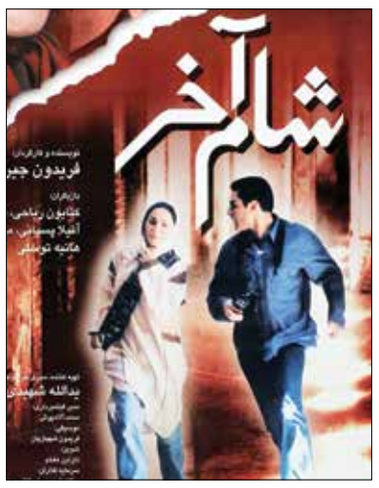

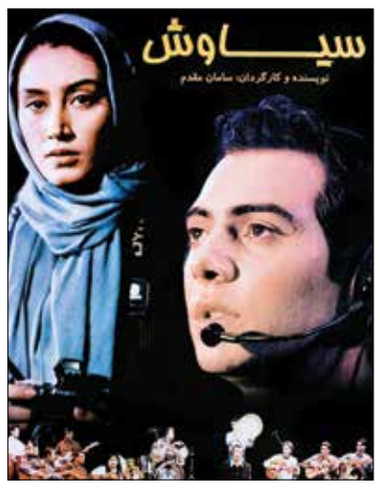

از ابتدای دهه ۷۰ و تقریبا مقارن با برکناری محمد خاتمی از پست وزارت ارشاد با توجه به سیاست‌های اعلام‌شده دوران به‌اصطلاح سازندگی و قطع تدریجی کمک‌های دولتی از تولیدات داخلی، نوعی خودکفایی اجباری شامل حال سینما هم شد. خودکفایی‌ای که معنایش در سینما، درواقع پرهیز از ساخت فیلم‌های فرهنگی و به قول تولیدکنندگان سینما، کم‌فروش بود و جهتگیری به سمت تولید فیلم‌هایی که لااقل در گیشه بتوانند بخشی از هزینه ساخت خود را جبران کنند.

از همین روی فیلمسازان به سمت عناصر به‌اصطلاح گیشه‌پسند مانند ستاره، قهرمان، قصه، حادثه، تعلیق، زدوخورد، تعقیب‌وگریز و ... رفتند. ظاهرا قرار بود که سینما و تولیداتش به‌تدریج در اختیار بخش خصوصی قرار داده شده و کم‌کم رنگ تجارت و صنعت بگیرد. البته درحالی‌که همچنان نظارت‌های متعدد دولتی در مراحل مختلف پابرجا و همچنان منبع امکانات و ابزار هم دولت بود. فقط بنا شد به‌جای حمایت مستقیم دولتی، موسسات خصوصی برای ساخت فیلم از بانک‌ها وام بگیرند. وام‌هایی که بازپرداخت آنها بعضا عملی نشده و بعضا هم دولت آنها را بازپرداخت می‌کرد.

برونگرایی و قهرمان‌پروری

این سمت‌وسوگیری گیشه‌ای تولیدات سینما، از طرفی نتایج مثبتی هم در بر داشت. فی‌المثل در کنار سینمای درونگرا و جمع‌محور و بدون قصه کلاسیک آثاری مانند دیده‌بان (ابراهیم حاتمی‌کیا)، چشم شیشه‌ای (حسین قاسمی‌جامی) و تویی که نمی‌شناختمت (محمدابراهیم سلطانی‌فر) (که البته همچنان تولیداتش در سال‌های بعد هم در سطحی محدود ادامه داشت) نوعی از سینمای دفاع‌مقدس به جشنواره فیلم فجر آمد که برخلاف نوع اول، برونگرا بود و فردمحور و با قصه کلاسیک یعنی قهرمان همراه شد، آن‌هم قهرمانی که یک‌تنه همه را حریف بود و با قصه پرفرازونشیب و حادثه‌محور و سرشار از لحظات تعقیب‌وگریز و زدوخورد، سعی در جذب تماشاگر عادی سینما و پروپیمان‌کردن گیشه داشت، مانند فیلم‌های سجاده‌آتش (احمد مرادپور)، حماسه مجنون (جمال شورجه) و آخرین شناسایی (علی شاه‌حاتمی).

به‌دنبال فیلم‌های یادشده، در سال‌های بعد هم آثاری مانند حمله به اچ ۳ (شهریار بحرانی)، دایره‌سرخ (جمال شورجه)، رنجر (احمد مرادپور)، سرزمین خورشید (احمدرضا درویش) و... ساخته شده و به جشنواره فیلم فجر راه یافته و جوایز مختلفی گرفتند.

تفاوت این فیلم‌ها با آثاری همچون افعی (محمدرضا اعلامی) یا پایگاه جهنمی (اکبر صادقی) یا پلاک (ابراهیم قاضی‌زاده) که آنها هم قهرمان و قصه داشته و برون‌گرا می‌نمایاندند، در این بود که برخلاف آن فیلم‌های صرفا حادثه‌ای، این آثار جدید مانند فیلم‌های سینمای دفاع‌مقدس در دوران نخست سینمای انقلاب، به نوعی روحیات، درونیات و شخصیت‌های رزمندگان و در یک کلام فضای جبهه‌های دفاع‌مقدس را در کنار قهرمان‌پردازی‌ها و خلق حادثه به تصویر می‌کشیدند. آنچه که فیلم‌هایی مانند افعی و پایگاه جهنمی فاقد آن بودند. درواقع آن فیلم‌ها، صرفا آثار جنگی محسوب می‌شدند ولی در فیلم‌هایی همچون سجاده‌آتش یا حمله به اچ ۳ یا سرزمین خورشید، نشانه‌های دفاع‌مقدس و عناصر آن بارز بود.

قوانین و ضوابط شداد و غلاظ

آغاز این دوره (به‌جز زمان کوتاه تصدی علی لاریجانی بر وزارت ارشاد) با وزارت مصطفی میرسلیم و معاونت سینمایی عزتا... ضرغامی مصادف بود که حدود پنج سال به طول انجامید که در عین بهادادن تدریجی به فعالیت بخش خصوصی، هر سال قوانین و ضوابط شداد و غلاظ برای تولید فیلم‌ها در مجموعه‌ای مکتوب تحت‌عنوان «دفترچه سینمایی سال» درج می‌شد تا جایی که حتی برای نوع پلان فیلم نیز محدودیت قرار داده شد. در این دوره اگرچه افت محسوس مخاطب نسبت به دوره نخست بارز به نظر می‌رسید و شیب منحنی استقبال مخاطب سینمای ایران آغاز شده بود اما بعضی کارشناسان این افت مخاطب را فقط نسبت به ۳-۲ سال پایانی دوره اول به شمار آوردند که اتمام جنگ هشت‌ساله و ایجاد فضای پس از آن، عوامل مهم هجوم مردم به‌سوی سرگرمی و سینما محسوب می‌شدند.

رویکرد جشنواره فجر در دوران اصلاحات

اما اتفاق جدید برای سینمای ایران در سال‌های میانی دهه ۷۰ رخ داد که حدود هشت سال (سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۰ و سپس تا ۱۳۸۴) در معرض تبعات سیاست به‌اصطلاح توسعه سیاسی دولت مدعی اصلاحات واقع شد. سیاستی که درواقع بیش از توسعه سیاسی، استحاله آرمان‌ها و باورهای انقلابی و اسلامی را نشانه رفته بود. در این دوره، شعار سیاست خصوصی‌سازی سینمای ایران، کم‌رنگ‌شدن نظارت‌های دولتی و در مقابل، حاکمیت نهادهای مدنی مانند خانه سینما بر روند تولید و نمایش، روند شتاب‌داری به خود گرفت و برای اولین‌بار در سال‌های پس از انقلاب، موسسات به‌اصطلاح خصوصی سینما با متشکل‌شدن در گروهی تحت عنوان «اتحادیه تهیه‌کنندگان و توزیع فیلم ایران»، سرنخ تولید و نمایش را در سینمای این مملکت به دست گرفتند. در این دوران، حذف درجه‌بندی کیفی فیلم‌ها، لغو شرط حضور در جشنواره فیلم فجر برای اکران عمومی، از میان برداشتن تصویب فیلمنامه، واگذاری کمیسیون اکران و تنظیم نمایش و همچنین برخی تصمیم‌گیری‌ها در عرصه تولید به انجمن‌های صنفی، همه و همه ظاهرا موجب خلق فضای تازه‌ای برای استقلال سینمای ایران از دولت شد اما متاسفانه این فضای جدید برخلاف افق‌های ترسیم‌شده، سینمای ایران را در سراشیبی باورنکردنی سقوط نمودار مخاطب و کیفیت قرار داد و آن را به محتضری تبدیل ساخت که تا سال ۱۳۸۴ (یعنی اواخر دولت مدعی اصلاحات) اساسا امیدی به بهبودش نمی‌رفت. ظاهرا جشنواره فیلم فجر، بیشتر به شکل و شمایل یک جشنواره استاندارد نزدیک شد به‌طوری‌که لزومی نداشت همه تولیدات یک‌سال در آن شرکت کنند و فیلم‌ها در تعداد محدودتری در بخش مسابقه آن حضور می‌یافتند.

آغاز روند پسرفت و ابتذال

اما براساس آمار و اسناد از سال ۱۳۷۶ به بعد و همراه به‌اصطلاح بازشدن جو فرهنگی ـ هنری جامعه و شکسته‌شدن بسیاری از خطوط قرمز سال‌های قبل، به‌جای شکوفا شدن سینما خصوصا در حیطه سوژه‌ها و مسائل مختلف، سینمای ایران و بالطبع جشنواره فیلم فجر دچار پسرفتی شد که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان و منتقدان، پدیده مبتذل و مذموم «فیلمفارسی» را به‌طور رسمی به عرصه آن بازگرداند. از همین سال به بعد است که فیلم‌های معروف به «دختر ـ پسری» پرده سینماهای ایران را اشغال کرد و تکرار فاجعه‌بار آن، تماشاگر را از سالن‌های سینما گریزان ساخت.

این‌که کرامت خانواده را به‌وسیله درگیری و جدال‌های دیرین رقبای عشقی یا روابط نامشروع تحت عنوان فریبنده «آزادی» همراه انواع و اقسام بی‌بندوباری یا عشق‌های مثلثی و ضربدری و مربعی و ذوزنقه‌ای زیر علامت سؤال بردند، این‌که بنیان خانواده را اغلب به‌دلیل عشق‌های به‌اصطلاح غیرافلاطونی یا سوءظن و شک‌های غیرمعقول، لرزان و متزلزل نشان دادند، این‌که هرگونه تعهدات اخلاقی را در روابط اجتماعی کان‌لم‌یکن اعلام کردند و این‌که ... . ولی خوشبختانه تماشاگر آگاه سینما، با عدم استقبال از این‌گونه آثار، مخالفت و اعتراضش را اعلام کرد و آن‌که ضرر دید، به‌واقع سینمای ایران و جشنواره فیلم فجر بود و سینماداران که کم‌کم سالن‌های‌شان خالی از تماشاگر گشت، با بحرانی عمیق مواجه شدند. طرفه آن‌که سازنده این نوع فیلم‌ها، بعضا از میان فیلمسازان متعهد و فرهنگی بیرون آمده و فیلم‌هایی ساختند که حتی برخی نام‌های‌شان نیز با مشابه‌های پیش از انقلاب تفاوتی نداشت و همین آثار جشنواره‌های فیلم فجر آن ایام را در بر گرفت و بعضا جوایز آن را به خود اختصاص داد. مثل: مرد بارانی (ابوالحسن داوودی)، عشق + ۲ (رضا کریمی)، سیاوش (سامان مقدم)، علف‌های هرز (قدرت‌ا... صلح‌میرزایی)، تیک (اسماعیل فلاح‌پور)، شام‌آخر (فریدون جیرانی)، نگین (اصغر هاشمی)، خانه‌ای روی آب (بهمن فرمان‌آرا)، دنیا (کاظم راست‌گفتار)، واکنش پنجم (تهمینه میلانی)، خاکستری (مهرداد میرفلاح)، زندان زنان (منیژه حکمت)، همکلاس (سعید خورشیدیان)، آب‌وآتش (فریدون جیرانی)، مارال (مهدی صباغ‌زاده) و ... ازجمله آثاری بودند که به سبک و سیاق آنچه گفته شد، حدود یک دهه از اواسط دهه ۷۰ تا اواسط دهه ۸۰ در افول جشنواره فیلم فجر و به تبع آن سینمای ایران، سهم عمده‌ای داشتند.

مرگ سینما

درواقع در سال‌های ۷۶ تا ۸۴ که سینمای ایران و جشنواره فیلم فجر به پایین‌ترین میزان جذب مخاطب در طول تاریخ خود رسید، تعداد زیادی از این‌گونه آثار با عناوین و شکل‌های فریبنده بر پرده سالن‌های سینما رویت شدند که در نهایت ابتذال، به تحقیر خانواده و زن و جوان ایرانی پرداختند. در مقابل حتی تعداد آثار سینمای دفاع‌مقدس در این جشنواره طی سال‌های یادشده، به‌طور مستمر کاهش یافت تا این‌که در سال ۱۳۸۲ به صفر رسید!

برش

اعتراف به ابتذال

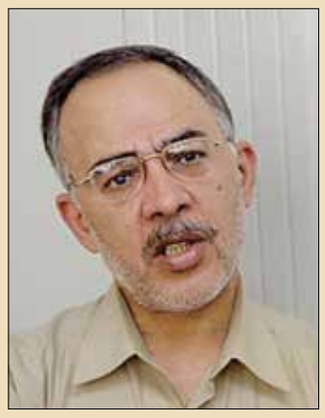

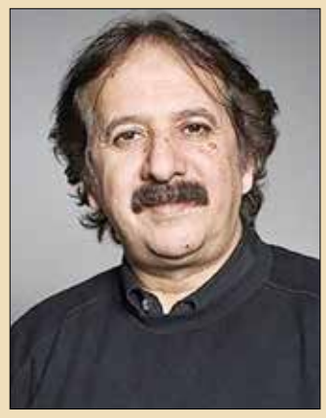

نکته جالب این‌که در بهمن سال ۱۳۷۶ و پس از پایان شانزدهمین جشنواره فیلم فجر، درحالی‌که مرحوم سیفا... داد (معاونت وقت سینمایی)، اصحاب رسانه را در سالن اجتماعات ساختمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی جمع کرده بود (و نگارنده نیز یکی از آنان بودم)، ضمن عذرخواهی بابت فیلم‌هایی که در جشنواره آن سال به نمایش درآمدند، صریحا اعتراف کرد که بر جشنواره فجر آن سال، ابتذال سایه افکنده بود و سپس همه را دعوت کرد تا با تشریک مساعی، به مقابله با ابتذال یاد شده بپردازند.

متاسفانه از آن پس به‌جای عمل به توصیه سیفا... داد، برخی فیلمسازان با سوءاستفاده از فضای ایجادشده که شکستن هرگونه خط قرمزی را نوعی فضیلت می‌نمایاند، هرچه بیشتر در گرداب فیلمفارسی و ابتذال فرورفتند و این غرق‌شدن تا آنجا پیش‌رفت که سه سال بعد در مراسم اختتامیه جشن خانه سینما، مجید مجیدی، یکی از فیلمسازان معتبر سینمای ایران که در آن دوره دبیر جشن خانه سینما بود، صراحتا از صدای پای ابتذال سخن گفت.

مجیدی در آن سخنرانی گفت: «... گوش بداریم که صدای پای ابتذال به‌راحتی به گوش می‌رسد. آنچه روزگاری به درست یا به غلط با واژه فیلمفارسی می‌خواندیمش، دوباره سروگوشی می‌جنباند، تابلوهای رنگارنگی که فقط در کار فریب چشم‌هایند و با اندیشه و آگاهی بیگانه‌اند، دوباره در سر چهارراه‌ها حاضر می‌شوند. ترانه‌خوانی‌های کوچه و بازاری، عشق‌های کاغذی و لحن‌های کلاه‌مخملی دوباره در فیلم‌ها ظاهر می‌شوند. چه کسی مقصر است؟ ما به عنوان سینماگر؟ یا سیاست‌گذارانی که با سیاست‌های غلط چنین التهاب و تشنگی کاذب را در جامعه ایجاد کردند یا مخاطبان ما، یعنی مردم که ذائقه‌هایی این چنین پیدا کرده‌اند؟»

مجیدی هشت سال پس از آن نیز در اوایل دی ماه ۱۳۸۷ طی یک سخنرانی در سمینار «نقد سینمای اجتماعی و سینمای دینی» در دانشگاه علامه طباطبایی، کلیت سینمای ایران طی دوران موسوم به اصلاحات را مبتذل خواند و گفت: «... یکی از گله‌های من به آقای خاتمی هم همین مسأله بود، چراکه به‌رغم علاقه‌ای که به شخصیت ایشان دارم، باید بگویم که در دوره ایشان با وجود فضای آزادی که وجود داشت، چیزی جز ابتذال نصیب سینمای ما نشد.»

نوبت اول
شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران

تجدید آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی

شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران در نظر دارد **تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی "تولید، فروش و تحویل (شامل بارگیری، حمل) مقدار ۵۰۰ (پانصد) تن آب ژاول (محلول سدیم هیپوکلریت، NaOCl)، دارای گواهی استاندارد ملی ایران به شماره ۸۳۹۴" از محل اعتبارات جاری شرکت به شماره فراخوان ۲۰۰۱۰۹۴۸۴۲۰۰۰۰۹۱** را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید و کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (**ستاد**) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۱ تولیدکنندگان شرکت‌کننده در مناقصه باید دارای پروانه تولید از وزارت صنعت، معدن و تجارت و فروشندگان شرکت کننده در مناقصه باید دارای نمایندگی از تولیدکنندگان معتبر باشند.

۲ **مهلت و محل دریافت اسناد مناقصه از سامانه ستاد:** متقاضیان شرکت در مناقصه می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه از روز **شنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۰۱** تا ساعت **۱۹** روز **چهارشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۰۵** از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **www.setadiran.ir** اقدام نمایند.

۳ **مبلغ تضمین شرکت مناقصه:** به میزان **۸۴۵،۰۰۰،۰۰۰** (هشتصد و چهل و پنج میلیون) ریال و به یکی از انواع ذیل می‌باشد:
چک بانکی تضمینی، ضمانتنامه بانکی و یا واریز نقدی به حساب جاری شماره **۸۴۷۴۰۴۰۴۰۹۴۰۰۳** نزد بانک سامان شعبه تجریش کد **۸۴۷** به نام شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران و یا ارائه گواهی مطالبات قطعی تایید شده مناقصه‌گر نزد شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران

به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش، فاقد سپرده و سپرده‌های مخدوش یا سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و همچنین پیشنهاداتی که بعد از انقضای مدت مقرر واصل شود، مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴ **زمان و محل ارائه تضمین شرکت در مناقصه در پاکت الف:** متقاضیان شرکت در مناقصه باید تصویر سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های فوق‌الذکر را در سامانه تدارکات الکترونیک دولت در پاکت **(الف)** بارگذاری و ثبت نمایند و همچنین فیزیک پاکت **(الف)** (اصل سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های مذکور) را تا ساعت **۱۴** روز **دوشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۲۴** به دبیرخانه بازرگانی منطقه شرق به نشانی تهران، حکیمیه، بلوار بهار، تصفیه‌خانه ۳ و ۴ (تهرانپارس) تحویل و رسید دریافت نمایند.

۵ **مهلت و محل تحویل پیشنهادها در سامانه ستاد:** متقاضیان شرکت در مناقصه باید کلیه مدارک مربوط به پاکات **(الف،ب،ج)** و اسناد ارزیابی کیفی را حداکثر تا ساعت **۱۴** روز **دوشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۲۴** در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **www.setadiran.ir** بارگذاری و ثبت نمایند.

۶ **زمان ومحل گشایش پیشنهاد قیمت:** ساعت **۹** صبح روز **سه‌شنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۲/۰۲** در دفتر بازرگانی و قراردادها منطقه شرق

۷ سایر اطلاعات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

۸ هزینه درج آگهی مناقصه به عهده مناقصه‌گزار می باشد.

۹ **اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:**
مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱

۱۰ **نشانی‌های سایت اینترنتی:**
سایت شرکت مناقصه‌گزار: (http://tww.tpww.co.ir)
سایت ملی مناقصات: (http://iets.mporg.ir)
و سایت شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور: (http:www.nww.ir)

شرکت تامین و تصفیه آب وفاضلاب تهران
(سهامی خاص)

نوبت دوم
شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی (یکپارچه)

شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران درنظر دارد **تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی (یکپارچه) انجام خدمات و تامین تعداد ۳۴ (سی وچهار) دستگاه خودرو با عمر حداکثر ۴ سال (مدل سال ۱۳۹۷ به بالا) به همراه راننده و طرح ترافیک شامل(تعداد ۱۲ دستگاه سواری سمند یا پژو به صورت روزکار، تعداد۱۴ دستگاه خودرو وانت مزدا دوکابین به صورت روزکار، تعداد ۴ دستگاه پیکاپ یا کاپرا به صورت نوبتکار، تعداد ۴ دستگاه مزدا تک کابین) در حوزه مدیریت بهره برداری منطقه غرب از محل اعتبارات جاری شرکت به شماره فراخوان ۲۰۰۱۰۹۴۸۴۰۰۰۰۹۰** را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید و کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (**ستاد ایران**) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبتنام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۱ شرکت‌کنندگان در مناقصه باید دارای گواهی معتبر صلاحیت کاری در زمینه حمل و نقل بار و مسافر و همچنین دارای گواهی صلاحیت ایمنی معتبر از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان تهران باشند.

۲ **محل اعتبار:** از اعتبارات جاری(منابع داخلی) شرکت

۳ **مهلت و محل دریافت اسناد مناقصه:** متقاضیان شرکت در مناقصه می‌توانند برای دریافت اسناد مناقصه از روز پنجشنبه مورخ **۱۴۰۱/۱۰/۲۹** حداکثر تا ساعت **۱۵:۱۵** روز **سه‌شنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۰۴** از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (**ستاد ایران**) به آدرس **WWW.setadiran.ir** اقدام نمایند.

۴ **زمان جلسه توجیهی:** شرکت‌کنندگان در مناقصه باید وفق تبصره ۱۵ ماده ۱ اوراق شرایط مناقصه در جلسه توجیهی روز **چهارشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۰۵** راس ساعت ۱۰ در محل دفتر قراردادها شرکت مناقصه‌گزار واقع در: خیابان دکتر فاطمی، خیابان حجاب، شرکت تامین نمایند.

۵ **مبلغ تضمین شرکت در مناقصه:** به مبلغ **۲/۵۶۲/۰۹۰/۰۰۰** (دو میلیارد و پانصد و شصت و دو میلیون و نود هزار) ریال و به یکی از انواع ذیل می‌باشد:
چک بانکی تضمینی، ضمانتنامه بانکی و یا واریز نقدی به حساب شماره **۸۴۷۴۰۴۰۴۰۹۴۰۰۳** و شماره شبا **IR۶۰۰۵۶۰۰۸۴۷۰۴۰۰۴۰۴۰۹۴۰۰۰۳** نزد بانک سامان شعبه تجریش کد **۸۴۷** به‌نام شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران و یا ارائه گواهی مطالبات قطعی تایید شده مناقصه‌گر نزد شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران. به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش، فاقد سپرده و سپرده‌های مخدوش یا سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و همچنین پیشنهاداتی که بعد از انقضای مدت مقرر واصل شود، مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۶ **زمان و محل ارائه تضمین شرکت در مناقصه در پاکت الف:** متقاضیان شرکت در مناقصه باید تصویر سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های فوق‌الذکر را در سامانه تدارکات الکترونیک دولت در پاکت **(الف)** بارگذاری و ثبت نمایند و همچنین فیزیک پاکت **(الف)** (اصل سپرده شرکت در مناقصه به یکی از روش‌های مذکور) را تا ساعت **۱۵:۳۰** روز **یکشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۱۱/۱۶** به دبیرخانه مرکزی این شرکت به نشانی: تهران، خیابان دکتر فاطمی، شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران تحویل و رسید دریافت نمایند.

۷ **مهلت و محل تحویل پیشنهادها در سامانه ستاد:** متقاضیان شرکت در مناقصه باید کلیه مدارک مربوط به پاکات **(الف، ب، ج)** و اسناد ارزیابی‌کیفی را حداکثر تا ساعت **۱۵:۳۰** روز **یکشنبه** مورخ **۱۴۰۱/ ۱۱/ ۱۶** در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **www.setadiran.ir** بارگذاری و ثبت نمایند.

۸ **زمان و محل گشایش پیشنهادها درسامانه ستاد:** ساعت ۱۱ روز **چهارشنبه** مورخ **۱۴۰۱/ ۱۱/ ۱۹** در دفتر قراردادها

۹ سایر اطلاعات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

۱۰ هزینه درج آگهی مناقصه به عهده مناقصه‌گزار می‌باشد.

۱۱ **اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱**

۱۲ **نشانی‌های سایت‌های اینترنتی به شرح ذیل:**
سایت این شرکت: (http://tww.tpww.ir) سایت ملی مناقصات: (http://iets.mporg.ir)
سایت شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور: (http://www.nww.ir)

شرکت تامین وتصفیه آب وفاضلاب تهران
(سهامی خاص)